Nr. 15. Stanisławów, dnia 1. sierpnia 1922. Rok 2.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 150 Mk. Całoroczna prenumerata 3.600 Mk.

Prenumeratę należy przesyłać pod adresem: Kancelarja Prezydjalna Województwa w Stanisławowie.
Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 40 Mk., za całą szpaltę 1600 Mk, za stronę 3500 Mk., za ogłoszenie o zgubionych dokumentach 40 Mk. od osoby i wiersza. Należytości za ogłoszenia należy przesyłać pod adresem: KANCELARJA PREZYDJALNA WOJEWÓDZWA W STANISŁAWOWIE.

Treść Działu Urzędowego.

Dział urzędowy.

I.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Nr. 49. z dnia 5 lipca 1922.

Poz. 432. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1922 r. o dodatku uzdrowiskowym.

Poz. 436. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 czerwca 1922 r. o kompetencji władz skarbowych w sprawach podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków tudzież w sprawach podatku od zysków wojennych oraz podatku wojennego od wspomnianych przedsiębiorstw.

Poz. 437. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 czerwca 1922 r. tyczące zmiany rozporządzenia z dnia 12 lutego 1919 r. w przedmiocie dostarczania bezpłatnych egzemplarzy obowiązkowych druków.

Poz. 438. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 czerwca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w przedmiocie wykonania ustawy o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

Poz. 439. Rozporządzenie Ministra Poczt i telegrafów z dnia 10 czerwca 1922 r. o podwyższeniu opłat pocztowych.

Poz. 440. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 20 czerwca 1922 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 29 sierpnia 1919 r. w przdmiocie odpowiedzialności Zarządu pocztowego za krajowe przesyłki i telegramy.

Nr. 50. z dnia 11. lipca 1922.

Poz. 441. Ustawa z dnia 19. lipca 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji handlowej między Polską a Francją podpisanej w Paryżu dnia 6. lutego 1922. r.

Poz. 442. Konwencja handlowa między Polską a Francją.

Poz. 443. Oświadczenie rządowe z dnia 27. czerwca 1922 r. w przedmiocie daty wejścia w życie Polsko-Francuskiej konwencji handlowej z dnia 6. lutego 1922.

Nr. 51. z dnia 11. lipca 1922.

Poz. 447. Ustawa z dnia 19. maja 1922 r. o ratyfikacji układu polsko-niemieckiego w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości na górno-śląskim obszarze plebiscytowym, podpisanego w Katowicach dnia 12. kwietnia 1922 r.

Poz. 450. Ustawa z d. 24. maja 1922 o ratyfikacji układu między Polską a Niemcami w przedmiocie granicznych dworców przejściowych z obustronną rewizją celną i paszportową oraz w przedmiocie praw i obowiązków urzędników zatrudnionych przy uprzywilejowanym ruchu tranzytowym i przy sąsiedzkim ruchu kolejowym podpisanego w Genewie dnia 15. maja 1922 r.

Poz. 453. Ustawa z dnia 24 maja 1922 r. o ratyfikacji układu między Polską a Niemcami w przedmiocie obrotu czekowego, podpisanego w Genewie dnia 15 maja 1922 r.

Poz. 456. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 maja 1922 r. o dodatkach za kierownictwo dla cywilnych urzędników państwowych.

Poz. 457. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7. czerwca 1922 r. o dodatkach funkcyjnych dla urzędników i funkcjonarjuszy państwowych zakładów leczniczych, zajętych w pawilonach zakaźnych oraz w oddziałach i zakładach dla umysłowo chorych.

Poz. 459. Rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 31. maja 1922 r. w przedmiocie spółek akcyjnych mające znaczenie państwowe lub użyteczności publicznej.

Poz. 460. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 czerwca 1922 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 13 maja 1922 r. o opłatach za czynności urzędów miar.

Poz. 461. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 czerwca 1922 r. w sprawie urządzania wyjść w nowobudowanych kotłowniach.

Poz. 462. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 2. czerwca 1922 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu do ustawy z dnia 28. kwietnia 1922 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

Poz. 463. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 17. czerwca 1922 r. w przedmiocie likwidacji Izb lekarskich we Lwowie i Krakowie.

Poz. 464. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 czerwca 1922 r. o zwinięcie kas skarbowych istniejących poza siedzibą inspektoratów skarbowych w Małopolsce.

Poz 465. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 czerwca 1922 r. o podziale wagonów przy przewozie węgla kamiennego z kopalń zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego.

Nr. 52. z dnia 15 lipca 1922.

Poz. 469. Ustawa z dnia 27 czerwca 1922 r. o ulgowym trybie uzyskiwania stanowisk urzędników w Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 474. Rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 13 czerwca 1922 r. w przedmiocie udzielenia pozwoleń zagranicznym spółkom akcyjnym oraz komandytowo akcyjnym działalność w Państwie Polskim.

Poz. 475. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 22 czerwca 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych, które maja placic zagraniczne spółki akcyjne i komandytowo-akcyjne od kapitału przeznaczonego do działalności w Państwie Polskiem.

Poz. 476 Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 24 czerwca 1922 r. o znawcach powołanych do ocenienia przedmiotów majątkowych celem opodatkowania spadków i darowizn.

Poz. 477. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 24. czerwca 1922 r. w sprawie przepisów o kolejności przyjmowania ładunków nadawanych do wysyłania oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Poz. 478. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 czerwca 1922 r. o tymczasowej bezpośredniej komunikacji osobowej, bagażowej i towarowej między stacjami polskiej części Śląska Górnego a stacjami kolei polskich, leżących poza Śląskiem (włączając w to stacje położone na obszarze W. M. Gdańska.

Poz. 479. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 czerwca 1922 r. o przewozie wagonów prywatnych w komunikacji bezpośredniej między stacjami polskich kolei państwowych, a stacjami kolei austrjackich.

Poz. 481. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie stosowania letnich urlopów pracowników w roku 1922.

Poz. 482. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 lipca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie układania list urlopów pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Poz. 483. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5. lipca 1922 r. w sprawie obowiązku posiadania faktur handlowych i uwidocznienia cen.

Poz. 484. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia wykonawczego z dnia 12 października 1921 r. do ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich.

Nr. 53 z dnia 18 lipca 1922.

Poz. 486. Oświadczenie Rządowe z dnia 4 lipca 1922 r. w przedmiocie przystąpienia Wielkiego Księstwa Luksenburskiego do Międzynarodowej Konwencji o ochronie własności przemysłowej, podpisanej w Paryżu dnia 20 marca 1883 r. przejrzanej w Brukselji dnia 14 grudnia 1900 r. i w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. wraz z protokołem zamknięcia tegoż dnia 2 czerwca 1911 r.

Poz. 490. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28. czerwca 1922 r. o przedłużeniu mocy prawnej patentów na wynalazki oraz świadectw ochronnych na wzory rysunkowe, modele i znaki towarowe udzielonych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

Poz. 493. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 8 lipca 1922 r. o bezpośredniej komunikacji pomiędzy stacją Wiedeń (dworzec północny) Nordbahnhof a Rumunją przez Czechosłocję i Polskę.

Poz. 492. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 8. lipca 1922 r. o bezpośreenlej komunikacji towarowej pomiędzy Czechosłowacją a Rumunją przez Polskę.

Poz. 494. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnią 8. lipca 1922 r. o bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską i wolnem miastem Gdańskiem z jednej strony a Rumunją z drugiej strony.

W Monitorze Polskim:

Nr. 151 z dnia 7. lipca 1922.

Poz. 90. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 r. w przedmiocie zniesienia urzędu Nadzwyczajnego Komisarza do spraw repatrjacji

Poz. 91. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19. czerwca 1922 r. o utworzeniu Rady międzyministerjalnej do spraw repatrjacji.

Nr. 152 z dnia 8 lipca 1922.

Poz. 92. Rozporządzenie Ministra Poczt i telegrafów z dnia 9. czerwca 1922 r. o odbiorze przesyłek pocztowych za pomocą pocztowych książek odbiorczych.

Nr. 153. z dnia 10 lipca 1922.

Poz. 93. Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 24 czerwca 1922 r. o zawarciu w dniu 8 czerwca 1922 r. porozumienia pomiędzy Polską a Czechosłowacją w przedmiocie udzielania sobie wzajemnie danych statystycznych.

Nr. 154 z dnia 11 lipca 1922.

Poz. 94. Przepisy normujące stosunek Kas Skarbowych do Kas kolejowych wydanych w porozumieniu z Ministerstwem Kolei Żelaznych i Najwyższą Izbą Kontroli.

Nr. 156 z dnia 13 lipca 1922.

Poz. 97. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 2 czerwca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu w przedmiocie częściowej zmiany regulaminu dla Komisji do walki z alkoholizmem.

Nr. 157 z dnia 14 lipca 1922.

Poz. 98. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 czerwca 1922 r. o ostatecznym czasie przyjmowania zgłoszeń na rozmowy telefoniczne międzymiastowe w urzędach telefonicznych mających ograniczone godziny służbowe.

Nr. 158 z dnia 15 lipca 1922.

Poz. 99. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 20 czerwca 1922 r. w porozumieniu z Ministrami Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Przemysłu i Handlu o podwyższeniu taks egzaminacyjnych dla ubiegających się o uprawnienie do przemysłu budowniczych majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskich i studniarskich (rurmistrzów) na obszarze b zaboru austrjackiego.

Nr. 159 z dnia 17. lipca 1922.

Poz. 100. Obwieszczenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 13 czerwca 1922 r. dotyczące podwyższenia taks leczenia w szpitalach publicznych w Małopolsce.

Nr. 162 z dnia 20 lipca 1922.

Poz. 103. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 r. w przedmiocie wynagrodzenia prezesów, wiceprezesów i członków komisji szacunkowych w Województwach: krakowskim, lwowskim, tarnopolskim i stanisławowskiem.

Nr. 163 z dnia 21 lipca 1922.

Poz. 104. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu i Ministra Skarbu z dnia 12 lipca 1922 r. o zmianie obwieszczenia z dnia 23 czerwca 1921 r. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

II.

Okólniki Województwa do Starostw.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

366.

L. 5941/pr.

Stanisławów, dnia 27. czerwca 1922.

W sprawie podawania w sprawozdaniach własnych umotywowanych wniosków.

Do wszystkich Panów Starostów.

Stwierdziłem, że treść tut. reskryptu z 17. listopada 1921. L. 1492/pr. wydanego w przedmiocie wskazanym w nagłówku, u wielu Panów Starostów poszła znów w zapomnienie.

Przypominając zatem Panom Starostom z całym naciskiem ten reskrypt, wzywam ich ponownie, by w przekładanych mi sprawozdaniach umieszczali zawsze własne umotywowane wnioski.

Wnioski te winny być rezultatem gruntownego i scisłego rozpatrzenia sprawy, do której się odnoszą i winne być poprzedzone w razie potrzeby dodatkowem zbadaniem sprawy przez podległe Panom Starostom organa, a zarazem winne się łączyć z krytyczną oceną postępowania tychże organów w odnośnych sprawach. — Ta krytyczna ocena otworzy Panom Starostom rozległe pole do owocnego instruowania podległych Panom Starostom organów, a także umożliwi czy to Panom Starostom, czy też mnie wytknięcie dostrzeżonych wadliwości w funkcjonowaniu rzeczonych organów i ewentualnie pociągnięcie winnych do odpowiedzialności.

Spełnienie zadań o których wyżej mowa, będzie Panom Starostom ułatwione a zarazem prawidłowe funkcjonowanie administracji zapewnione, jeżeli Panowie Starostowie będą poddawali sprawozdania nadsyłane im przez podległe organa ścisłej krytycznej ocenie tak pod względem formy sprawozdań, jak i ze stanowiska celowości i prawidłowości postępowania i zarządzeń owych organów.

Przedkładane mi w przyszłości sprawozdania nie odpowiadające powyższym wymogom będę zwracał Panom Starostom do uzupełnienia wyciągając nadto konsekwencje z niezastosowania się Panów Starostów do mych zarządzeń.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

367.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. A. O. 2212. Odpis.

Warszawa, dnia 27. czerwca 1922 r.

Do Prezydjum Rady Ministrów Wszystkich Ministerstw i Urzędów Centralnych w Warszawie.

Zawiadamiam, że zgodnie z postanowieniami art. 8. Ustawy z dnia 8. kwietnia 1922. o objęciu władzy państwowej nad ziemię Wileńską (Dz. Ust. Nr. 26. poz. 213). Delegat Rządu dla Ziemi Wileńskiej obejmie z dniem 1. lipca br. administrację w powiatach brasławskim, dziśnieńskim, duniłowiczowskim i wilejskim.

Minister (—) A. KAMIEŃSKI w. r.

L. 6323/pr. Stanisławów, dnia 3. lipca 1922.

Delegat Rządu dla ziemi Wileńskiej — objęcie administracji.

Wszystkim Panom Starostom do wiadomości.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

368.

L. 6636/pr. Stanisławów, dnia 21. lipca 1922.

W sprawie paszportów zagranicznych wydawanych na wyjazd do Argentyny.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa z 5/VII. 1922. Nr. B. B. 6863 podaję do wiadomości Panów Starostów, że na paszportach osób wyjeżdzających do Argentyny Urząd Emigracyjny będzie przy udzielaniu wizy umieszczał napis: „Emigrant".

Tego rodzaju innowacja wywołana jest tą okolicznością, że emigrantom posiadaczom paszportów z tymi napisami przyznane są ze strony Rządu Argentyńskiego pewne ulgi.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

369.

L. 6898/pr. Stanisławów, dnia 21. lipca 1922.

Opłaty, stemplowe od legalizacji podpisów kierowników Starostw i pieczęci Starostw.

Do wszystkich Panów Starostów.

Zmieniając reskrypt tutejszy z 5. maja br. L. 3951/pr. podaję niniejszem do wiadomości, że od dnia 26 czerwca 1922 podlega legalizacja podpisów kierowników Starostw i pieczęci Starostw w myśl

§ 4. lit. a. rozp. Minist. Spraw Wew. i Skarbu z 8. maja 1922. Dz. U. Nr. 38. poz. 322. opłacie stemplowej w kwocie po 200 Mk. od każdego podpisu.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

370.

L. 4973/IIa.

Stanisławów, dnia 6. lipca 1922.

Ustalenie terminu przyjmowania zgłoszeń o zwrot mienia wywiezionego do Rosji i Ukrainy.

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 28. czerwca 1922. AO. 2234. w porozumieniu z Głównym Urzędem Likwidacyjnym ustaliło ostateczny termin przymowania zgłoszeń od osób interesowanych przez organa podległe Ministerstwu Spraw Wewnętrznych. zarządy miejskie oraz instytucje powołane do współdziałania w akcji o zwrot mienia wywiezionego do Rosji lub na Ukrainę odnośnie do zgłoszeń o zwrot mienia rolniczego przemysłowego i mienia użytku domowego na dzień 20. lipca br. zaś odnośnie do mienia kulturalnego (archiwa zabytki, dzieła sztuki i t. p.) na dzień 1. września br. W dniach tych należy bezwarunkowo zaprzestać dalszego przyjmowania zgłoszeń, poczem wszystkie posiadane zgłoszenia najdalej w ciągu dziesięciudniowego terminu (tj. do dnia 1. sierpnia br. dla pierwszych 3 kategorji mienia względnie do dnia 10. września br. dla mienia kulturalnego) przesłać bezpośrednio Głównemu Urzędowi Likwid.

O czem zawiadamiam z uwagą iż zarządzenia tego nie należy podawać do publicznej wiadomości.

Zarazem polecam Starostwu aby równocześnie z ostatnią przesyłką zgłoszeń (tj. między 1—10 września) przesłało Gł. Urzędowi Likwidacyjnemu kwoty uzyskane ze sprzedaży druków oraz zwróciło G. U. L. nieużyte formularze wzorów Nr. 1, 2, 3 i 4 jakoteż egzemplarze broszury „Zbiór przepisów" przy dołączeniu sprawozdania rachunkowego, wykazującego a) ilość druków otrzymanych osobno dla każdego wzoru b) ilość druków rozsprzedanych, osobno dla każdego wzoru c) ilość druków niezużytych zwróconych Gł. Urzędowi Likwidacyjnemu a wreszcie d) sumę gotówki przekazanej G. U. L. bezpośrednio lub też przez P. K. O. na conto Głównego Urzędu Likwidacyjnego Nr. 30075. Równocześnie należy donieść Województwu o wykonaniu niniejszego polecenia przy dołączeniu odpisów sprawozdania rachunkowego.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

371.

L. 4738. II. b.

Stanisławów, dnia 16. lipca 1922.

Komisja do badania cen i zysków.

Do wszystkich PP. Starostów.

Przekonałem się, że przeważna część PP. Starostów niedocenia doniosłości wydanych zarządzeń administracyjnych celem zwalczania drożyzny i lichwy, nie rozwija w tym kierunku należytej energji i dopuszcza, że zarządzenia te częstokroć wcale nie znajdują zastosowania, lub też w praktyce bywają wypaczone. Według opinji Wojewódzkiej Komisji do badania cen i zysków, uchwalonej na posiedzeniu odbytem dnia 10. lipca b. r. także i powiatowe Komisje dla badania cen i zysków, w przeważnej części nie stanęły na wysokości swego zadania, wykonywały, pracę swoją tylko pobieżnie i uchwalały ceny wytyczne bez należytego ich badania i bez przeprowadzenia przepisanej kalkulacji.

Wskutek tego widzę się spowodowanym wydać następne zarządzenia:

1) Posiedzenia Powiatowej Komisji dla badania cen i zysków mają się odbywać pod przewodnictwem p. kierownika Starostwa. Zastępstwo przez innego urzędnika jest niedopuszczalne. W razie nieobecności p. kierownika Starostwa w siedzibie urzędowej przewodnictwo Komisji przechodzi na tego urzędnika, który objął kierownictwo Starostwa.

2) Posiedzenia wymienionej Komisji mają się odbywać w nieprzekraczalnym terminie od 1—3 dnia każdego miesiąca, a protokoły i uchwalone cenniki muszą być 4-go każdego miesiąca wysłane do województwa listem „expres".

Za dotrzymanie tych terminów czynię PP. Starostów odpowiedzialnymi, zaznaczając, że odbywanie posiedzeń Komisji pow. w różnych terminach i opóźnienie przedłożenia protokołów i cenników utrudniają a nawet uniemożliwiają częstokroc pracę wojewódzkiej Komisji.

Punktualne dotrzymanie powyższych terminów jest tem bardziej możliwe, ile że do prawomocności uchwał Komisji nie jest przepisany żaden komplet.

3) Przed każdem posiedzeniem powiatowej Komisji dla badania cen i zysków, winien być materjał obrad należycie przygotowanym. Najskuteczniejsze przygotowanie może nastąpić w podkomisjach, po wysłuchaniu znawców i przeprowadzeniu z nimi dokładnej kalkulacji cen.

Panowie Starostowie winni dołożyć wszystkich starań, aby uchwalone przez Komisję ceny wytyczne były realne, odpowiadały rzeczywistości i nie odbiegały od najniższych cen rynkowych.

4) Uchwalone ceny wytyczne winne być wszędzie i wobec wszystkich spożywców przestrzegano. Panowie Starostowie wystosują do wszystkich instytucji handlowych a w szczególności większych ostrzeżenie, że nieprzestrzeganie cen wytycznych będzie powodem do wdrożenia dochodzeń karnych po myśli ustawy z dnia 2. lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej.

5) Wreszcie dołożą PP. Starostowie wszystkich starań celem dokładnego wykorzystania wszystkich uprawnień, jakie daje ustawa z 2. lipca 1920. Dz. U. R. P. Nr. 67. poz. 449. i aby wykroczenia przeciw tej ustawy spotykały się z energiczną reakcją.

Przy końcu każdego miesiąca należy przedłożyć Województwu wykaz spraw karnych wszczętych na mocy cytowanej ustawy.

Wojewoda: JURYSTOWSKI, w. r.

372.

L. 5011/IIb.

Stanisławów, dnia 10. lipca 1922.

Wysyłka materjału rzeźnego na Górnym Śląsk.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania drożyzny z 24. czerwca b. r. L. 566 i 519 m. s. polecam ogłosić w powiecie, że wszelkie transporty bydła i mięsa przeznaczone na Górny Śląsk mają być kierowane tylko do siedziby Komisji odbiorczo-rożdzielczej w Pszczynie, Mysłowicach lub Lublińcu. Firmy kupieckie zamierzające wywozić materjał rzeźny na Górny Śląsk winne wnosić prośby o udzielenie zezwolenia do Nadzwyczajnego Komisarjatu dla zwalczania drożyzny (dział mięsny) w Warszawie, Senatorska 15. Transportów niezaopatrzonych zezwoleniem Nadzwyczajnego Komisarjatu nie wolno wypuszczać na obszar Górnego Śląska.

Wojewoda JURYSTOWSKI

372.

L. 5125/IIc.

Stanisławów, dnia 16. lipca 1922.

Przedkładanie rocznego wykazu kar policyjnych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Reskryptem z 2. sierpnia 1882. L. 19458/1812. poleciło b. galic. Namiestnictwo Starostwom przedkładać roczne wykazy kar policyjnych.

Z uwagi na to, że reskrypt ten nie był dość ściśle wykonywany polecam celem rozciągnięcia kontroli nad wykonywaniem prawomocnych orzeczeń karnoadministracyjnych, aby Panowie Starostowie co roku najdalej do końca stycznia przedkładali wykazy nałożonych w poprzednim roku kar za przekroczenia administracyjne.

Wykaz ten ma obejmować wszystkie rubryki rejestru kar policyjnych, który powinno prowadzić Starostwo.

Rzeczą każdego z Panów Starostów będzie w interesie powagi ustaw i urzędów administracyjnych czuwać nad tem, aby prawomocne orzeczenia jak najrychlej zostały wykonane i aby wykaz roczny, który w myśl niniejszego reskryptu Panowie Starostowie Województwu przedkładać mają, nie dawał powodu do niekorzystnych spostrzeżeń.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

373.

L. 5171/IIc.

Stanisławów, dnia 18. lipca 1922.

Wstrzymanie udzielania upoważnień do używania tytułu „inżynier“.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wobec opracowania i wniesienia do Sejmu projektu ustawy o ochronie tytułu zawodowego „inżynier“, regulującej używania i ochronę tego tytułu jednolicie we wszystkich dzielnicach Rzeczypospolitej, Ministerstwo Robót Publicznych wstrzymało rozstrzyganie odnośnych próśb wniesionych do Ministerstwa na zasadzie austrjackiego Rozporządzenia z 14. marca 1917 r. Dz. U. Nr. 130. mającego moc obowiązującą tylko na obszarze b. zaboru austrjackiego i na mocy powołanego rozporządzenia takiego tytułu już nie udziela.

Wskutek tego Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z 12. maja 1922 r. L. II—2111. poleciło zaniechać przedkładania odnośnych podań lecz zwrócić je petentom ze stosownem zawiadomieniem.

To należy podać do wiadomości kół interesowanych.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

374.

L. 4972. II. c.

Stanisławów, dnia 10. lipca 1922.

Rozporządzenie o wymijaniu i wyprzedzaniu.

Do wszystkich Panów Starostów.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 46. ex 1922. ukazało się pod pozycją 407. rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw wewnętrznych z 3. czerwca 1922. o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych.

Wobec tego, że wprowadzone obecnie postanowienia są zasadniczo odmienne od dotychczasowej praktyki z norm, które obowiązywały poprzednio, obecnie bowiem ma się wymijać na prawo, a wyprzedzać na lewo, polecam postanowienia tego rozporządzenia ogłosić przez wywieszenie na miejscach publicznych i podać do wiadomości posterunków policji państwowej i zwierzchności gminnych celem odpowiedniej publikacji.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

WYDZIAŁ BUDŻETOWO-GOSPODARCZY.

375.

L. 3342. IV. a.

Stanisławów, dnia 14. lipca 1922.

Oddawanie do dyspozycji Ministerstwa Robót Publicznych lokali opróżnionych przez likwidujące się urzędy.

Do wszystkich Starostw.

Ponieważ zdarzyły się wypadki, że niektóre Urzędy dysponowały na własną ręką lokalami, opróżnionymi wskutek likwidacji w myśl pisma Prezydjum Rady Ministrów z dnia 6. maja 1922 r. Nr. 8876. przypominam, że według uchwały Rady Ministrów, powziętej 11. kwietnia 1921 r. lokale po urzędach likwidujących się, znajdujących się w gmachach państwowych lub prywatnych oraz lokale w gmachach prywatnych po likwidujących się urzędach komunalnych i instytucjach społecznych, mają być oddawane do dyspozycji Ministerstwa Robót Publicznych.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 29. maja 1922. Nr. Pr. B. 2896. należy ściśle stosować się do powyższej uchwały.

Za Wojewodę: SZWEDZICKI w. r.

376.

L. 3965/IVa.

Stanisławów, dnia 18. lipca 1922.

W sprawie nie obliczania urzędnikom cywilnym b. państw zaborczych przerw służbie wywołanych okolicznościami wojny światowej.

Do wszystkich PP. Starostów, Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych, Państwowych Urzędów wodnych drogowych oraz PP. Naczelników Wydziałów Województwa.

Sejm Ustawodawczy na posiedzeniu w dniu 28. lipca 1921 r. uchwalił rezolucję, wzywającą m. i Rząd, aby przy ustaleniu czasu służby nie obliczał przerw spowodowanych przez inwazję nieprzyjacielską, przymusową ewakuacją, niewolę, internowanie przez obce Państwo, jako też przerw wynikłych w okresie wojny światowej tym funkcjonarjuszom, którzy pozostawszy w kraju dostali się pod władzę innego Państwa zaborczego dla którego służby pełnić nie mogli.

W wykonaniu tej rezolucji Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że przy ustaleniu czasu służby do wysługi emerytalnej należy obliczać czas służby spędzonej w b. państwie austro-węgierskiem i niemieckiem po dzień 1-ego listopada 1918 roku, a w państwie rosyjskim po dzień 1-go listopada 1917 roku.

O ile funkcjonarjusz pozostawał na służbie b. państwa zaborczego poza wyżej wskazanymi terminami i komisje weryfikacyjne zaliczyły mu ten czas

służby do wysługi lat jako pracę zawodową, w takim razie można mu i ten czas zaliczyć do wysługi emerytalnej w myśl art. 44. ustawy emerytalnej z 28/VII. 1921.

Jeżeli Komisje Weryfikacyjne zaliczyły już do wysługi lat najwyższą dopuszczalną ilość lat 20. z poprzedniej służby państwowej lub samorządowej albo pracy zawodowej, to z powstałego czasokresu należy uwzględnić czas służby po dzień 1 listopada 1917 roku względnie 1. listopada 1918 r. jako służbę państwową lub samorządową, a późniejszy czas służby może być danym funkcjonarjuszom zaliczony jako praca zawodowa przy analogicznem zastosowaniu postanowień, ostatniego zdania ustępu 4-go § 13. rozporządzenia wykonawczego do powyżej ustawy, przyczem należy się trzymać wskazówek udzielonych okólnikami odnośnie zaliczenia lat. — W razie pozostania w kraju b. urzędników państwa rosyjskiego po zarządzonej ewakuacji, należy obliczać im czas służby państwowej rosyjskiej po dzień 1-go sierpnia 1915. t. j. po dzień, w którym faktycznie przestali pełnić swoje obowiązki służbowe. — Odnośnie zaliczenia dalszego czasu ich służby do wysługi emerytalnej mają analogiczne zastosowanie wyżej udzielone wskazówki.

Do wysługi emerytalnej należy również zaliczyć czas spędzony w charakterze funkcjonarjusza b. państwa zaborczego w niewoli lub w internowaniu przez okupanta.

Zasad powyższych nie można natomiast stosować do tych funkcjonarjuszy, którzy przed wstąpieniem na służbę Państwa Polskiego, nie pozostawali ani w służbie państwowej b. Państw zaborczych, ani w służbie samorządowej, policzonej w myśl przepisów emerytalnych państwa zaborczego do służby państwowej.

W końcu nadmienia się, że przy obliczaniu wysługi emerytalnej powstaje bez uwzględnienia przerwa powstała między opuszczeniem służby w b. państwie zaborczem a objęciem służby w Państwie Polskiem, o ile wynosi ona ponad 2. miesięce, (czas potrzebny na powrót do kraju i objęcia służby).

Wątpliwe wypadki należy przedstawiać do rozstrzygnięcia Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

O tem zawiadamiam Panów wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18. czerwca 1922. Nr. P. O. 6510.

Za Wojewodę SZWEDZICKI w. r.

377.

L. 4093/IV a.

Stanisławów, dnia 14. lipca 1922.

Podatek dochodowy na rok 1222 od uposażeń służbowych i emerytur pracowników państwowych.

Do wszystkich pp. Starostów, p. Dyrektora okręgowej Dyrekcji Rokót Publicznych oraz pp. Naczelników Wydziałów Wojewódzkich.

W myśl postanowień Działu II. ustawy z dnia 4. kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 232) w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16. lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550) o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym, obowiązek potrącenia państwowego podatku dochodowego od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, których wysokość, obliczona w stosunku rocznym, przewyższa 300.000 Mkp. u poszczególnego pracownika (art. 25. i 26. pow. ust.) ciąży na władzach urzędowych jakoteż na instytucjach i przedsiębiorstwach i wogóle na służbodawcach, wypłacających wszelkiego rodzaju wynagrodzenla (część pierwsza art. 28. powołanej ustawy z 4. IV. 1922).

Każdy przeto państwowy organ (wojskowy lub cywilny, bez względu na to czy nim jest władza, urząd, kasa, komisja, czy też instytucja, zakład, zarząd, misja i t. p.) uprawniony do asygnowania względnie likwidowania uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (ewentualnie oddziały rachunkowe, względnie urzędnicy rachunkowi przy władzach asygnujących) obowiązany jest obliczyć i pobrać drogą potrącenia podatek dochodowy przy każdej wypłacie omawianych wynagrodzeń, a określonych w postanowieniach § 20. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22. kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 301).

Za podstawę podatku przyjmuje się wysokość uposażenia, względnie wynagrodzeń bieżących, otrzymywanych zarówno w pieniądzach, jak i w naturze, obliczono w stosunku rocznym. Odnośny dochód opodatkowuju się w całości; obliczenia tudzież zniżki i zwyżki podakowe z art. 10, 25, 26 i 28 ustawy z dnia 16. lipca 1920 r. względnie z art. 8. i 9. ustawy z dnia 4. IV. 1922, nie mają zastosowania przy ustaleniu tego rodzaju dochodu. Wartość pieniężna dochodu w naturze oblicza się podług ceny w dniu 1.

stycznia roku podatkowego (art. 26. ustawy z dnia 4 IV. 1922 r.).

Przy wypła ie uposażenia, którego wysokość obliczona w stosunku rocznym, wynosi ponad 300.000 Mkp. do 4,000 000 Mkp. włącznie, pobiera się podatek według skali z art. 27. ustawy z dnia 4. IV. 1922. zaś przy wypłacie uposażeń przekraczających w stosunku rocznym 4,000.000 Mkp. według stopy procentowej odpowiedniego stopnia skali z art. 6. ustawy z dnia 4. IV. 1922 r. O ile wysokość uposażenia ulegnie zmianie, najbliższej wypłacie uwzględnić zaszłą zmianę i za podstawę potrącenia, przyjąć kwotę zmienionego uposażenia, obliczoną w stosunku rocznym. Stopą procentową podatku przypadającego od jednorazowych wynagrodzeń (remuneracji i t. p.) ustala się w ten sposób, że jednorazowe wynagrodzenie dodaje się do sumy dochodu obliczonego w stosunku rocznym na podstawie ostatniego perjodycznego uposażenia, a podatek potrąca się według otrzymanej w ten sposób stopy procentowej od sumy jednorazowego wypłaconego wynagrodzenia (art. 27. ustawy z dnia 4. IV. 1922 r. i § 21. rozp. Ministerswa Skarbu z 22. IV. 1922 r.).

Przykłady zresztą co do sposobu obliczenia podatku podane są w § 21. rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 4. IV. 1922 r. Potrącone przez państwowy organ asygnujący (likwidacyjny) w ciągu miesiąca kwoty winny być wpłacone do właściwej kasy skarbowej w sposób następujący:

1) Podatek dochodowy potrącony pracownikom, których uposażenie służbowe asygnuje się z kas skarbowych, zapisują te kasy do przychodowego dziennika pomocniczego (podatku dochodowego) w ogólnych sumach (sumarycznie) według dołączonych do asygnacji wykazów potrąceń, względnie list płacy.

2) Kwoty podatku dochodowego potrącone pracownikom, którym uposażenia służbowe wypłacają inne kasy państwowe. winny te kasy odesłać względnie przekazać niezwłocznie, najpóźniej dnia 3-go po dokonanem potrąceniu, do właściwej kasy skarbowej przy dołączeniu odpisu list płacy, zawierającej nazwisko i imię pracownika, rodzaj jego zajęcia kwotę wypłaconego wynagrodzenia w gotówce, względnie wartość pieniężną wynagrodzeń w naturze, oznaczenie okresu czasu, za który wypłaca się wynagrodzenie, wysokość wynagrodzenia w stosunku rocznym, tudzież wysokość potrąconego podatku. Kasa skarbowa winna zarachować odesłane przez organa sygnujący (likwidacyjny) kwoty podatku w sposób w ustępie pod 1) wskazany.

3) Zamiast organów, które mają swoją siedzibę służbową poza obszarem Rzeczypospolitej Polskiej (tak zwane placówki zagraniczne) ustalają sumę podatku dochodowego, który należy potrącić z uposażeń pracowników placówki zagranicznej, centralne władze, asygnujące uposażenie służbowe, i one też zarządzają przelanie sum z właściwego kredytu na podatek dochodowy przy każdorazowem asygnowaniu i przekazywaniu placówkom.

Za prawidłowe uskutecznienie potrąceń podatku dochodowego z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę ponoszą odpowiedzialność majątkową przedewszystkiem ci urzędnicy, do których należy utrzymanie ewidencji uposażeń i potrąceń oraz sporządzanie list płacy — tudzież naczelnik urzędu asygnującego, względnie jego zastępca, jako obowiązani do czuwania nad czynnościami danego urzędnika (§ 81. przepisów rachunkowych kasowych Dz. U. Ministerstwo Skarbu z 1921 r. Nr. 45, poz. 564).

W tych wypadkach, gdy podatek dochodowy nie został wcale lub tylko częściowo potrącony z uposażeń pracownika, który ze służby państwowej ustąpił, podatek wymierzony przez władzę podatkową I. instancji zostanie ściągnięty od osób odpowiedzialnych za prawidłowe dokonywanie potrąceń.

Kwota nie potrąconego podatku dochodowego obciąży solidarnie urzędników winnych niepotrącenia, jak również i naczelnika organu asygnującego, względnie jego zastępcy z tytułu niedopilnowania potrącenia. Ustalenie odpowiedzialności odnośnych osób należy do najbliższej władzy bezpośrednio przełożonej, która w tym względzie wyda orzeczenie o zwrocie.

Odwołanie przeciw orzeczeniu o zwrocie może być wniesione w ciągu 14-tu dni od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia do władzy bezpośrednio przełożonej, za pośrednictwem tej władzy. która orzeczenie wydała

Decyzja drugiej instancji jest ostateczna.

Należytość podatku, nałożona do zwrotu winna być uiszczoną do dni 14, licząc od dnia następnego po uprawomocnieniu się orzeczenia. W przeciwnym razie należy ją ściągnąć w drodze administracyjnej lub przez potrącenie z poborów służbowych.

W wypadkach niemożliwości, względnie trudności w terminowem ściągnięciu w drodze administracyjnej od winnych urzędników niepotrąconych kwot podatku dochodowego, poszukiwanie należności Skarbu Państwa nastąpi przez pociągnięcie winnych

do odpowiedzialności cywilnej, po myśli obowiązujących przepisów.

Obowiązek organów asygnujących (likwidacyjnych) obliczenia i potrącenia podatku dochodowego na zasadach, wyłuszczonych w art. 27. ustawy z 4. IV. 1922 r. i § 21. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22. IV. 1922 r. rozpoczyna się od 1. lipca 1922 r. (§ 2. pom. rozp. Min. Skarbu.)

W sprawie kwot potrąconych w myśl rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z 20. IV. 1921. L. 1122/1921. względnie z 22. grudnia 1921 r. L. 4018, na poczet podatku dochodowego za rok 1922 zostanie wydane osobne zarządzenie.

O tem zawiadamiam Panów wskutek reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 2. czerwca 1922. Departament podatków D. P. 420/V. intymowanego reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14. czerwca 1922. Nr. Pr. B. 3576 zwracając uwagę na postanowienia ustępu 14. o odpowiedzialności za prawidłowe uskutecznienie potrąceń.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

378.

L. 3663. IV. b.

Stanisławów, dnia 7. lipca 1922.

Wydawnictwo „Informator powszechny.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że staraniem redakcji „Gazety Administracji i Policji Państwowej“ został wydany „Informator Powszechny“ na rok 1922 zawierający między innemi szczegółowe informacje i adresy z danemi personalnemi, dotyczącemi instytucji państwowych i samorządowych do gmin włącznie oraz społecznych na całym obszarze Rzeczypospolitej, a także obszerny dział sprawozdawczy co do prac urzędów państwowych w roku 1921.

Ponieważ wydawnictwo to może oddać wielkie usługi, wskazanem byłoby nabycie go przez Urzędy Wojewódzkie i Starościńskie, Urzędy policyjne, Sejmiki powiatowe oraz Urzędy gminne.

Cena egzemplarza wynosi 2000 Mkp. (dwa tysiące marek). Urzędy państwowe i samorządowe otrzymują przy nabyciu 10 procent zniżkę. Zamówienia przyjmuje Administracja „Gazety Administracji i Policji“ w Warszawie ul. Długa l. 38, która wysyła zażądaną ilość egzemplarzy za zaliczeniem pocztowem.

Za Wojewodę: SZWEDZICKI w. r.

379.

L. 3669/IV b.

Stanisławów, dnia 7. lipca 1922.

Kruszce szlachetne na Skarb Narodowy.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Skarbu pisinem z dnia 29 maja r. b. L. 2665/pr. powołując się na postanowienia art. 4-go ustawy z dnia 15. listopada 1921 r. o Skarbie Narodowym (Dz. Ust. Nr. 94. p. 692) oznajmiło, że dotychczas nie wpłynęły do tego Ministerstwa żadne zgłoszenia władz i urzędów państwowych, posiadających kruszce szlachetne.

Dołączony formularz polecam Pan Staroście wypełnić i nadesłać Województwu w terminie do 14 dni bądź też donieść w tym terminie że Pan Starosta żadnych zapasów kruszców nie posiada.

W ogłoszeniu winny być podane również przedmioty niezbędne do specjalnego użytku instytucji zgłaszającej a nie mogące być zastąpione przedmiotami z innych materjałów z umieszczeniem w rubryce „uwagi“ odpowiednej umotywowanej adnotacji.

W razie napływania nadal do dyspozycji urzędów kruszczów szlachetnych należy nadsyłać dalsze zgłoszenia według tegoż wzoru.

Zwracając uwagę na doniosłość skoncentrowania w jednym funduszu zapasów kruszców szlachetnych znajdujących się obecnie w dyspozycji poszczególnych władz i urzędów na całym obszarze Rzeczypospolitej bez żadnego efektu ekonomicznego polecam zarazem Panu Staroscie zawiadomić o niniejszym wszystkie władze i instytucje w powiecie.

Za Wojewodę: SZWEDZICKI w. r.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

380.

L. 2454/VI.

Stanisławów, dnia 4. lipca 1922.

Sprawozdanie o chorobach wenerycznych.

Do wszystkich Starostw.

Celem ujednostajnienia miesięcznych sprawozdań z walki z chorobami wenerycznemi Ministerstwo zdrowia Publicznego poleca rozp. z 18. maja 1922 r.

Nr. Ch. 1528/2634/22 by z dniem 1. lipca b. r. sprawozdania te były sporządzane wyłącznie na załączonych schematach.

Przy nadsyłaniu sprawozdań do Ministerstwa Zdrowia Publicznego przestrzegać należy zasad następujących:

1. Sprawozdania zestawiane są przez właściwe urzędy I. instancji po ukończeniu każdego miesiąca w I-ym egzemplarzu.

2. Protokołów Komisji do spraw nierządu przesyłać nie należy.

3. Przy przesyłaniu przestrzegać należy drogę służbową.

Sprawozdania powyższe należy przedkładać, Wojewódzkiemu Urzędowi Zdrowia najdalej do dnia 10. każdego miesiąca.

Za Wojewodę: GOŁĘBIOWSKI.

381.

L. 3641. VI.

Stanisławów, dnia 6. lipca 1922.

Ubezpieczenie zwierząt rzeźnych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych Dep. Wet. z 29. maja 1922 r. Nr. 2175/O. W. polecam Panu Staroście zachęcić władze samorządowe do wprowadzenia przymusowego ubezpieczenia zwierząt rzeźnych na zasadach wskazanych w poniżej naprowadzonym projekcie, osobiście w rzeźniach pozostających pod stałym nadzorem lekarza weterynaryjnego.

Zrealizowanie projektu, o którym mowa, zabezpieczy rzeźników od dotkliwych strat, na które są bezustannie narażeni z tytułu wykonywania w rzeźni dozoru weterynaryjnego; zarazem personalowi weterynaryjnemu, który obecnie, ze względu na wysoką cenę mięsa, ciągle narażony jest na zatargi z rzeźnikami, umożliwi usuwanie z obiegu mięsa szkodliwego dla zdrowia konsumentów, względnie mięsa zagrażającego niebezpieczeństwem rozwleczenia zaraz zwierzęcych.

W uchwałach powziętych w tym przedmiocie zechce Pan Starosta powiadomić Urząd Wojewódzki.

PROJEKT

przepisów w sprawie ubezpieczenia zwierząt rzeźnych.

Art. 1.

„Zwierzęta rzeźne, mianowicie: bydło rogate, cielęta, trzoda chlewna, owce i kozy, przeznaczony na ubój w rzeźni .... podlegają przymusowemu ubezpieczeniu.

Art. 2.

Na czas od .... do ....
ustanawia się następujące stawki ubezpieczeniowe:

a) od wołu po .... Mk. od sztuki

b) od krowy po .... Mk. od sztuki

c) od jałowizny od 1/2 roku do 2 lat po .... Mk. od sztuki

d) od cieląt do 1/2 roku po .... Mk. od sztuki

e) od owcy i kozy po .... Mk. od sztuki.

Art. 3.

Opłata za ubezpieczenie ma być wnoszona na rachunek kasy miejskiej (gminnej) przy wpędzie do rzeźni, jednocześnie z innemi opłatami pobieranemi od zwierząt rzeźnych.

Art. 4.

Opłatę za ubezpieczenie pobiera się za osobnym kwitem z książki numerowanej wydanej przez magistrat (urząd gminny).

Art. 5.

W razie zniszczenia przez dozór sanitarno-weterynaryjny całych sztuk części ich oraz poszczególnych narządów właścicielom przysługuje prawo do odszkodowania:

a) za woły, kozy i jałowizny (całe sztuki, części ich i oddzielne narządy) po .... Mk. za kilo.

b) na cielęta (całe sztuki, części ich i oddzielne narządy) po .... Mk. za kilo.

c) na świnie (całe sztuki, części ich i oddzielne narządy) po .... Mk. za kilo.

d) za owce i kozy (całe sztuki, części ich i oddzielne narządy) po .... Mk., za kilo.

Odszkodowanie nie wypłaca się za mięso i produkty, których wartość nie przenosi kwoty .... Mk.

Art 6.

Przewidziane w art. 5. odszkodowanie wypłaca się w stosuku 50% za te sztuki trzody chlewnej u których przy oględzinach weterynaryjnych po zabiciu będą stwierdzone wągry na języku.

Art. 7.

Odszkodowanie wypłaca kasa miejska (gminna) za pokwitowaniem, na podstawie sporządzonego przez dozór sanitarny protokołu z dołączeniem kwitu ubezpieczeniowego.

Za całe sztuki wypłata odszkodowania uiszcza się bezzwłocznie a za zniszczone części i narządy w końcu miesiąca.

Art. 8.

Sumy osiągnięte ze sprzedaży tłuszczu z przetopionych wieprzy, dotkniętych włośnikami lub wągrami, również sumy wpływające ze sprzedaży mięsa o mniejszej wartości odżywczej (mięso mniej wartościowe, względnie warunkowo zdatne do spożycia) przekazuje się do kasy miejskiej (gminnej) na rachunek funduszu ubezpieczeniowego.

Art. 9.

Obrót wpływu i rozchodu sum ubezpieczeniowych kasa miejska (gminna) prowadzi oddzielnie i sporządza oddzielny bilans roczny.

Art. 10.

Za dodatkowe zajęcia przy prowadzeniu gestji ubezpieczeniowej urzędnicy miejscy (gminni) otrzymują wynagrodzenie miesięczne na zasadzie uchwały magistratu (gminy).

Art. 11.

Na 1. stycznia każdego roku magistrat (gmina) zatwierdza stawki ubezpieczeniowie za poszczególne rodzaje zwierząt oraz normy w celu wypłaty odszkodowania.

Art. 12

Wydatek na zaprowadzenie specjalnych kwitarjuszy i książek do prowadzenia gestji ubezpieczeniowych winien być pokrywany z funduszów ubezbieczeniowych.

Art. 13.

Po zakończeniu roku operacyjnego, pozostałe w remanencie u gestji ubezpieczeniowych sumy, winny być zużyte na utworzenie kapitału rezerwowego

Kapitał rezerwowy nie powinien przewyższać sumy .... marek a skoro dojdzie do tej wysokości, wówczas przewyżka dochodów jednego roku ma służyć do obniżenia opłat ubezpieczeniowych w roku następnym.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

382.

Dowództwo Okręgu Korpusu Nr. VI.

Szefostwo weterynaryjne.

L. 2049/Wet. Lwów, dnia 18. marca 1922.

Zarazy zwierzęce u koni rewersowych, interwencja urzędowych lekarzy weterynaryjnych.

Do Województwa w Stanisławowie.

Od pewnego czasu dają się słyszeć żażalenia ze strony wypożyczających konie wojskowe za rewersem, że interweniujący urzędowi lekarze weterynaryjni przy sprawdzeniu i tłumieniu zaraz zwierzęcych u wypożyczonych koni wojskowych, zaliczają wypożyczającym te konie koszta, które mają nawet znacznie przekraczać normalne koszta podróży.

Wedle pkt. II. „warunków otrzymania koni wojskowych" ogłoszonych w Dzien. rozk Wojsk. Nr 4/21 poz. 75 (załącznik) gdy koń wypożyczony będzie podejrzany o chorobę zaraźliwą lub rzeczywiście na taką zachoruje użytkujący powinien zawiadomić oprócz Dowództwa od którego konie otrzymał także odnośne władze cywilne zgodnie z przepisami ustawy o zwalczaniu zwierzęcych chorób zakaźnych i poddać się zleceniom obu tych władz. Wszelkie koszta, wypływające z odosobnienia, nadzorowania leczenia lub zabicia tego konia jakoteż następnie z przeprowadzonej desynfekcji ponosi użytkujący.

Z tego postanowienia wynika, że koszta interwencji państw lekarza weter. w razie wybuchu zarazy u koni wojskowych będących w prywatnem używaniu, winne być pokryte ze Skarbu Państwa zwłaszcza, że w danym wypadku nietylko rozchodzi się o zabezpieczenie koni wojskowych, ale także innych koni będących własnością ludności cywilnej, tak samo jak interwencja wojskowego lekarza weter. wysłanego po myśli pkt. 10 powyższego postanowienia odbywa się na koszt wojskowy — koszta zaś odosobnienia, leczenia, zabicia konia i desynfekcji ponosi użytkujący. Aby te na wstępie powołane utyskiwania ludności cywilnej wypożyczającej konie wojskowe więcej miejsca mieć nie mogły, upraszam o spowodowanie aby lekarze weter. za interwencję z powodu wybuchu zarazy zwierzęcej u koni wypożyczonych za rewersem zaliczali tylko normalne koszta podróży, które winien pokrywać Skarb Państwa względnie aby te rachunki kosztów

podróży o ile by podróż była spowodowaną li tylko wybuchem zarazy zwierzęcej wyłącznie u koni wojskowych były przesyłane do zaopinjowania i decyzji Dow. Okręgu Korp. Sprawa ta nie dotyczy jednakże kosztów wystawiania świadectw weter. Co do tych ostatnich zauważono, że cywilni lekarze weter. świadectwo weterynaryjne wystawiają bardzo politycznie, częstokroć ograniczają się tylko do postanowienia samej diagnozy tak, że Szef służby weter. na podstawie tych świadectw bardzo często nie jest w stanie powziąć należytej decyzji po czyjej stronie leży wina doprowadzenia konia do stanu nieuleczalnej choroby względnie padnięcia konia, nadto nie jest uwidocznione czy i przez kogo koń był leczony.

Szczególnie w ostatnich czasach coraz częściej zdarzają się wypadki, że użytkujący konie wojskowe dla własnej korzyści czynią je niezdatnymi do służby wojskowej lub też obchodząc się z końmi lekkomyślnie narażają Skarb wojskowy na niepowetowane straty. Te względy przemawiają za koniecznością polecenia lekarzom weter. aby przy wystawianiu świadectw weter. o zachor. lub padnięciu koni rewersowych, kierowali się ściśle zasadami nauk weter. w szczególności aby przy spisywaniu badań klinicznych względnie zmian anatomo-patologicznych uwzględniali każdy poszczególny badany organ i aby w orzeczeniu uwzględniali wszystkie momenta na podstawie których została djagnoza postawioną oraz co przemawia za względnie przeciw winie użytkującego konia rewersowego.

L. 1666/VII.

Stanisławów, dnia 7. lipca 1922.

Wszystkim Starostwom do wiadomości i stosownego zarządzenia i zawiadomienia wszystkich lekarzy weterynaryjnych osiadłych w powiecie.

Za Wojewodę KAŁKOWSKI.

383.

L. 2912/VII

Stanisławów, dnia 6. lipca 1922.

Udzielanie pomocy lekarskiej przez państwowych lekarzy weterynaryjnych zwierzętom stanowiącym własność wojskową.

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych reskryptem z 3. maja 1922 Nr. 2330/O-W. zarządziło co następuje:

1) W nagłych wypadkach w nieobecności wojskowych lekarzy weterynaryjnych obowiązani są państwowi lekarze weterynaryjni udzielać bezpłatnej pomocy lekarskiej zwierzętom stanowiącym własność wojska.

2) Za pomoc udzieloną poza miejscem stałej siedziby państwowego lekarza weterynaryjnego przysługuje mu prawo do zwrotu normalnych kosztów podróży i djet względnie do djet o ile dostarczono środków lokomocji w naturze.

3) Koszty interwencji lekarskiej pokrywa niezwłocznie Komisja gospodarcza danego oddziału wojskowego.

Nadmienia się, że do analogicznych świadczeń w stosunku do zwierząt stanowiących własność Państwa i będących w rozporządzeniu władz administracyjnych wzgl. Policji Państwowej obowiązani są również wojskowi lekarze weterynaryjni.

Odpis niniejszego okólnika zechce Starostwo udzielić niezwłocznie państwowemu lekarzowi weterynaryjnemu do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

384.

L. 3138/VII.

Stanisławów, dnia 30. maja 1922.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych reskryptem z 13. maja 1922, L. 2632/W. O. zmieniając częściowo reskrypt Nr. 1362/W. O. z dnia 27. marca b. r. ustanawia aż do odwołania następujące normy opłat za badania dla celów prywatnych w państwowych pracowniach rozpoznawczych weterynaryjnych.

A) Badania bakterjologiczne.

1) Badania mikroskopowe 600 Mk. za sztukę.

2) Badania z użyciem sztucznych pożywek 100 Mk. za sztukę.

3) Badania z użyciem zwierząt dośw. 1000 Mk. za sztukę, dołączając do tego cenę rynkową użytego zwierzęcia.

B) Badania serologiczne.

1) Badania krwi na nosaciznę odczynem Bordet-Congou Wassermann (600 Mk. za sztukę) ewentualnie innym odczynem.

C. Sekcje.

1) Sekcja drobiu (ptaków) 500 Mk. za sztukę.

2) Sekcja drobnego zwierzęcia 1000 Mk. za sztukę.

D) Przygotowanie Autokwacyny z materjału dostarczonego przez lekarza weterynaryjnego.

1) Z jednego gatunku bakterji 3000 Mk.

2) z kilku gatunków bakterji (Mischvaccine) 5000 Mk.

Podając to do wiadomości w ślad za reskryptem z 10. kwietnia 1922 L. 2023/VII. poleca się Starostwu zawiadomić o tem wszystkich lekarzy weterynaryjnych w powiecie.

Odpis niniejszego reskryptu ma referent wet. przechować w podręcznym zbiorze rozporządzeń przeznaczonym dla referentów wet. Starostwa.

Za Wojewodę: KAŁKOWSKI.

385.

L. 3221/VII.

Stanisławów, dnia —. lipca 1922.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Rolnictwa i D. P. reskryptem z 16. maja 1922. Nr. 2616/W. O. nadesłało mi odpis reskryptu Ministerstwa Spraw Wojskowych (Wydział Wet.) z 2. maja 1922 L. dz. 5556/wet. wystosowanego do wszystkich D. O. K. i do Dow. 2. Armji następującej treści:

Wobec stwierdzonych wypadków wydawania frekwetantom kursów wojskowych dla sanitarjuszy weterynaryjnych świadectw z ukończenia tychże następstwem czego jest, że szeregowi ci, po zdemobilizowaniu legitymując się świadectwami wojskowemi zajmują się wykonywaniem praktyki weterynaryjnej wyjaśniam:

Szeregowi przeznaczeni do służby weterynaryjnej za wyjątkiem podkuwaczy koni szkoleni są wyłącznie tylko dla potrzeb wojskowych zakres ich wiadomości jest minimalny i dotyczy tylko umiejętności obchodzenia się z choremi zwierzętami i wykonywania zaleceń wojskowych lekarzy wet. Wszelka samodzielność z rodzaju ich służby jest kategorycznie wykluczona, a samo wyszkolenie wojskowe w służbie wet nie daje żadnych praw wykonywania jakichkolwiek zabiegów weter. w życiu cywilnem.

W związku z powyższem przypominam już ogłoszone w tej sprawie zarządzenie o nie wydawaniu przez Komendantów Kadr. Okr. Szp. Koni Dowódców oddziałów lub oddziałowych lekarzy wet. w jakiejkolwiek formie świadectw, szeregowym weterynaryjnym, sanitarjuszom, które mogłyby wprowadzić w błąd czy to osoby prywatne czy urzędowe co do charakteru ich kwalifikacji i uprawnień.

z r. MAŁEWSKI, pułkownik
Szef Wydziału Weter.

To podaję do wiadomości celem stosownego zarządzenia w szczególności zawiadomienia wszystkich lekarzy weterynaryjnych osiadłych w powiecie.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

386.

L. 3833/VII.

Stanisławów, dnia 6. lipca 1922.

Podniesienie racjonalnej hodowli ryb.

Do wszystkich Panów Starostów.

Skutkiem długoletniej wojny światowej gospodarka rybna w zastraszający wprost sposób podupadła ze szkodą dla stosunków ekonomicznych ludności.

Celem podniesienia racjonalnej a tak bardzo zwłaszcza we wschodniej części Małopolski zaniedbanej hodowli ryb, polecam Panu Staroście o ile to dotychczas nie nastąpiło, natychmiast przystąpić do wydzierżawienia rewirów rybackich po myśli § 15, ustawy z dnia 31. października 1887 Dz. U. kr. Nr. 37, ex 1890.

Wzory kontraktów dzierżawy rewirów jak również warunków pertraktacji ofertowej wysłane zostały okólnikiem b. Namiestnictwa z dnia 1. czerwca 1920. L. 66289/1180/XVI a ex 1920.

Przy wydzierżawianiu rewirów należy w pierwszej mierze wziąść na wzgląd tę okoliczność komu dany rewir ma być wydzierżawiony tzn. czy oferent daje zupełną gwarancję, iż będzie prowadził racjonalną gospodarkę i podniesie hodowlę ryb, następnie należy wydzierżawiać tej osobie którą prócz powyższego warunku, najwięcej będzie oferowała za dzierżawę odnośnego rewiru. Biorąc zarazem na wzgląd tę okoliczność, iż w ostatnich czasach nastąpiła znaczna deprecjacja naszej waluty, należy bezwarunkowo starać się wydzierżawiać po cenach jak najwyższych a nie jak to miało miejsce w jednym z powiatów iż w roku 1920 cały rewir Starostwo wydzierżawiło na 10 lat za 1.300 Mk. rocznie.

W sprawie wydawania kart i książeczek rybackich odsyłam do okólnika b. Namiestnictwa z dnia 24. czerwca 1920 L. 72498/1289/XVI a ex 1920.

Ponadto polecam Panu Staroście zebrać potrzebne daty i przedłożyć mi dokładny wykaz wszystkich w danym powiecie rewirów rybackich według następującego wzoru:

1) Liczba porządkowa
2) numer rewiru rybackiego
3) imię i nazwisko dzierżawcy rewiru
4) imię i nazwisko poddzierżawcy rewiru
5) miejsce zamieszkania
6) zadrudnienie dzierżawcy względnie poddzierżawcy rewiru
7) dzień, miesiąc, i rok wydzierżawienia
8) data i liczba odnośnego aktu
9) wysokość czynszu dzierżawnego
10) uwaga

(w uwadze umieścić należy zachowanie się dzierżawcy rewiru pod względem moralnym).

Wykazy te należy przedłożyć Województwu najdalej do końca sierpnia b. r.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

387.

L. 4384/VII. a.

Stanisławów, dnia 16. lipca 1922.

W sprawie spiesznego załatwienia pism w sprawach gdańskich.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych okólnikiem z dnia 28. czerwca 1922. Nr. 449 powołując się na okólnik Prezydenta Ministrów z dnia 2. czerwca 1922. Nr. 63. zawiadomiło, że pisma w sprawach gdańskich, kierowane przez Prezydjum Rady Ministrów lub bezpośrednio przez Generalnego Komisarza do Ministerstw i Urzędów załatwiane są ze znacznem opóźnieniem.

W większości wypadków są to sprawy pilne i ważne, wskutek czego zwłoka w ich załatwieniu wywołuje u władz wolnego miasta Gdańska zarzut opieszałego traktowania spraw gdańskich przez władze polskie, a tem samem urabia nader niekorzystną opinję o sprawności działania państwowych władz polskich.

Zawiadamiając o tem Panów Starostów polecam:

1) niezwłocznie sprawdzić czy w tamtejszem Starostwie niema niezałatwionych pism w sprawach gdańskich, jeżeli zaś są natychmiast je załatwić.

2) wezwać podległych mu urzędników, aby traktowali pisma w sprawach gdańskich jako pilne oraz baczną w tej mierze rozciągnąć kontrolę.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

388.

L. 4337/VII. a.

Stanisławów, dnia 14. lipca 1922.

W przedmiocie załatwienia spraw związanych z wykonaniem przepisów dotyczących obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa.

Do wszystkich Panów Starostów.

W numerze 21. Dz. U. R. P. poz. 166. została ogłoszona ustawa z dnia 21. lutego 1922. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa.

W numerze 36. Dz. U. Rz. P. poz. 310. ogłoszone zostało wykonawcze do tej ustawy rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 11. maja 1922.

Art 1. powołanej ustawy oraz § 1. wykonawczego do tej ustawy rozporządzenia wprowadzają obowiązek odstąpienia Państwu na jego żądanie i za stosownem wynagrodzeniem, na własność tych zwierząt pociągowych i wozów, które zostaną, w sposób w ustawie i w rozporządzeniu tem wskazany, uznane za potrzebne i zdatne dla wojska. — Obowiązek ten powstaje z chwilą podania do publicznej wiadomości zarządzenia mobilizacyjnego.

Niezależnie od powyższego, zgodnie z art. 2. powołanej ustawy: Rada Ministrów jest upoważniona do wprowadzenia obowiązku odstąpienia Państwu zwierząt pociągowych i wozów we wszystkich innych wypadkach koniecznego zwiększenia liczebnego stanu armiji, przewidzianych organizacją wojskową.

W wykonaniu art. 2. ustawy obowiązek ten został z d. 28. maja 1922 wprowadzony rozporządzeniem Rady Ministrów dnia 15. maja 1922 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 36. poz. 309.), przyczem pobór zwierząt pociągowych ma nastąpić, o ile się okaże, że potrzeby armji w zakresie zwierząt pociągowych nie będą mogły być zaspokojone w drodze zakupu z wolnej ręki.

Podając Panu Staroście do wiadomości wejście w życie powołanych wyżej przepisów prawnych, zarządzam, aby podwładni Panu urzędnicy zaznajomili się dokładnie z temi przepisami oraz, aby wszystkie

sprawy wynikłe z wykonania tych przepisów traktowane były jako nader pilne i ulegały natychmiastowemu załatwieniu.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

389.

L. 4345/VII.

Stanisławów, dnia 16. lipca 1922.

W sprawie utrudniania w wykonywaniu pomiarów przez zaprzysiężonych mierniczych, geometrów cywilnych i inżynierów

Do wszystkich Panów Starostów.

Ze strony prawnie upoważnionych mierniczych zaprzysiężonych, geometrów cywilnych i inżynierów mierniczych dochodzą niejednokrotnie skargi do Ministerstwa Robót Publicznych, iż wójtowie i Starostowie utrudniają lub uniemożliwiają pomiary przez nich dokonywane, żądając wykazania się od nich specjalnem upoważnieniem Głównego Urzędu Ziemskiego.

Powołując się zatem na reskrypt Ministerstwa robót publicznych z dnia 3. czerwca 1922. Nr. XIV 664/22. również na reskrypt Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5. lipca 1922. Nr. SZ. — 2391, zawiadamiam Panów Starostów, iż upoważnienie ze strony Głównego Urzędu Ziemskiego potrzebne jest wyłącznie dla pomiarów dokonywanych dla celów przeprowadzenia reformy rolnej (parcelacja komasacja, likwidacja serwitutów) do wszelkich zaś innych pomiarów uprawnia bez zastrzeżeń patent mierniczego zaprzysiężonego, geometry cywilnego i inżyniera mierniczego w zakresie przynależnych im dotychczasowych uprawnień.

Polecam przeto Panom Starostom o powyższem zawiadomić podwładnych Panu urzędników jak również wydać w tym względzie analogiczne zarządzenia.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ PRZEMYSŁOWY.

390.

ODPIS.

Na pismo Ekspozytury z dnia 31. ub. m. L. 9910/22/I. w powyższej sprawie polecam na razie wymagać od przedsiębiorców zbieranie tylko drutu kolczastego nadającego się do nawijania w rolki. Tak zwaną mierzwę, czyli drut powikłany przeżarty rdzą, porwany i nienadający się do nawijania na razie należy pozostawić na miejscu, a to z powodu niemożnoś i naładowania go do wagonów z wyzyskiem ich. siły nośnej w takim stanie w jakim obecnie on się znajduje.

Mając na uwadze znaczną ilość tego materjału, znajdującego się na terenach Województw kresowych, oddział porozumiewał się już ze związkiem Polskich hut żelaznych, oraz z niektórymi z przedsiębiorstw „Dematu“ w sensie wynalezienia sposobu paczkowania, lub prasowania w bale tego drutu. O ile sposób taki, praktyczny pod względem technicznym i wytrzymujący kalkulacje pod względem handlowym, zosianie obmyślany, to wówczas dopiero można będzie przystąpic do zbiórki zmierzwionego drutu na terenie wszystkich Województw wschodnich.

L. 2070/VIII.

Stanisławów, dnia 13. lipca 1922.

Zbiórka drutu kolczastego nienadającego się do nawijania.

Do wszystkich Starostw.

Przesyłam do wiadomości odpis pisma Oddziału Likwidacji „Demobilu wojskowego“ „Demat“ przy Ministerstwie przemysłu i Handlu w Warszawie z dnia 10. czerwca 1922. Nr. I. — 9552. do Ekspozytury Oddziału „Demat“ we Lwowie.

Za Wojewodę: KASZTELEWICZ.

WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

391.

L. 3430/IX.

Stanisławów, dnia 10. lipca 1922.

W sprawie popierania akcji polsko-amerykańskiego komitetu Pomocy dzieciom,

Do wszystkich Starostw.

Rząd Polski, pragnąc kontynuować prowadzoną w ciągu lat trzech przez Amerykański Wydział Ratunkowy akcję dokarmiania dzieci wyasygnował z chwilą zmniejszenia się pomocy amerykańskiej znaczne fundusze na dalsze prowadzenie akcji, z tem zastrzeżeniem, że część kosztów prowadzenia akcji przyjmie na siebie społeczeństwo.

Według informacji, udzielonych Ministerstwu przez Polsko-Amerykański Komitet Pomocy dzieciom,

który przejął dalsze prowadzenie akcji ratunkowej znaczna część organów samorządowych, zdając sobie sprawy z doniosłości akcji, odniosła się przychylnie do przedstawionego jej planu finansowego i zaakceptowała go. Niektóre jednak powiatowe związki komunalne i gminy nie doceniając należycie korzyści, płynących z tej akcji, odmawiają pomocy finansowej, motywując odmowę bądź złym stanem materjalnym gmin, bądź też uważając całą akcję za niepotrzebną często wbrew opinji miejscowego społeczeństwa i zainteresowanej w tym względzie niezamożnej ludności powiatu.

Z powyższych tedy względów polecam Starostwu, aby przez odpowiednie przedstawienie sprawy wpłynęło na tamt. Zarządy gmin miejskich i wiejskich w kierunku jak najdalej idącego popierania zamierzeń Polsko-amerykańskiego Komitetu Pomocy Dzieciom specjalnie w kierunku finansowego udziału tych ciał samorządowych we wspomnianej akcji.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

III.

Ruch służbowy.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł radcę Województwa w V. stopniu służbowym Eugenjusza Swobodę ze Lwowa do Stanisławowa i zamianował go Naczelnikiem Wydziału Województwa.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł ze Lwowa do Stanisławowa radcę policji w VI. stopniu służbowym Władysława Guckler-Wisłockiego, radcę policji w VII. stopniu służbowym Jana Kasprzyka i komisarza policji w IX. stopniu służbowym Seweryna Hubaczka i przeznaczył ich do służby w Województwie.

Pan Wojewoda mianował sekretarzami Województwa komisarzy powiatowych: Leona Zieglera i Józefa Orłowicza.

P. Wojewoda zamianował Kazimierza Husiatyńskiego byłego wojskowego lekarza weterynaryjnego prowizorycznym powiatowym lekarzem weterynaryjw VIII. stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Starostwie w Kosowie.

P. Wojewoda zamianował inż. Mikołaja Chomyszyna prowizorycznym referentem dla spraw rolnictwa przy Wojdwództwie z poborami VIII. stopnia służbowego.

P. Wojewoda zamianował inspektora rejonowego przy Starostwie w Kołomyji Stanisława Króla, inspektora rejonowego przy Starostwie w Stanisławowie Walerjana Malczeka i ajenta policyjnego przy Starostwie w Stanisławowie Franciszka Michnę prowizorycznymi kancelistami w XI. stopniu służbowym i przeznaczył pierwszego z nich do służby w Starostwie w Kołomyji drugiego zaś i trzeciego do służby w Województwie.

Pan Wojewoda przeniósł praktykanta konceptowego Województwa Henryka Steinbacha z Turki do Tłumacza i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

P. Wojewoda przeniósł adjunkta kancelaryjnego Józefa Pulnarowicza z Turki do Skolego i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

P. Wojewoda przeniósł w stan spoczynku urzędnika kancelaryjnego VIII. st. służb. Antoniego Chechlińskiego.

P. Wojewoda przeniósł Antoniego Olecha, urzędnika kancelaryjnego w IX. stopniu służbowym przy Województwie, w stan spoczynku.

IV.

Komunikaty i obwieszczenia.

Województwo Stanisławowskie.

L. 5002. II. c. ex 1922.

Stanisławów, dnia 8. lipca 1922.

Ograniczenie ruchu kolejowego w obrębie Dyrekcji kolejowej Stanisławowskiej w lipcu b. r.

KOMUNIKAT.

Według pisma Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie z 1. lipca 1922 L. 1/31/VI od dnia 1. lipca 1922 obowiązują w Okręgu Dyrekcji stanisławowskiej następujące ograniczenia ruchu:

1) Na szlaku Jasieniów Polny (wył) Stefanówka (Granica Państwa) Worochta (wył.) Woronienka (Granica Państwa) wstrzymany ruch osobowy, bagażowy i towarowy.

2) Stacja Tarskie jest nieobsądzona i zamknięta dla ruchu towarowego. Przerwa naładunku na tej stacji odnosi się tak dla własnego naładunku jak i przyjęcia od sąsiednich Dyrekcyj.

3) Odcinek Diatkowce—Brettler Szeperowce—Kniaźdwór szlaku Nadwórniańskie Przedmieście—Szeparowce—Kniaźdwór (Kołom. Kol Lokalne) jest zamknięty dla ruchu osobowego, bagażowego i towarowego.

Naładunek własny i sąsiednich Dyrekcyj przerwany.

4) Stacja Wygoda na szlaku Dolina-Wygoda jest ze względów oszczędnościowych nieobsadzona i wskutek tego zamknięta dla ruchu bagażowego i drobnicowego ruchu towarowego.

Całowagonowy ruch towarowy utrzymywany jest fakultatywnie. Ekspedycję załatwia stacja Dolina. Bilety jazdy w kierunku z Wygody do Doliny wydaje się w pociągu.

5) Na szlaku Łojowa Delatyn przerwa ruchu towarowego, zaś na odcinku Lubiżnia—Delatyn przerwa ruchu osobowego i bagażowego oraz przesyłek nadzwyczajnych z powodu odbudowy mostu między Lubiżnią a Delatynem na szlaku Stanisławów—Woronienka.

6) Norma przyjęcia z zagranicy przesyłek adresowanych do Rumunji z Czechosłowacji i Austrji przez Piotrowice razem 30 wagonów z Czechosłowacji przez Medzilaborci 4 wagony z Niemiec przez Myślenice 5 wagonów dziennie.

7) Zakaz reekspedycji przesyłek w stacji Śniatynie-Załuczu w kierunku do Rumunji.

8) Z powodu naprawy mostu wstrzymany ogólny ruch na odcinku Peczeniżyn-Szczepanowski—Słoboda Rungurska szlaku Kołomyja—Słoboda Rungurska.

Za Wojewodę Dr. SCHWARZ.

Województwo Stanisławowskie

L. 5075. II. c. ex 1922.

Stanisławów, dnia 13. lipca 1922.

Gmina Tejsarów — zmiana okręgu doręczeń.

KOMUNIKAT.

Według pisma Okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów z 6. lipca 1922 L. 72271/IV. z dniem 15 lipca b. r. wyłącza się gminę Tejsarów z zamiejscowego Okręgu doręczeń agencji pocztowej Bilcze Wolica i przydziela się ją do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Żydaczów.

Za Wojewodę SZWEDZICKI w. r.

Z drukarni i litografji St Chowańca w Stanisławowie.